

ที่ พร ๐๐๒๓.๔/ว ๒๓/๕

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๒๔๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งเวียนการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย
กรณีเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้างได้ทำการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการประกันชีวิตแบบอุบัติเหตุ
(วินาศภัย) ให้กับประชาชน ผู้นำชุมชน ในเขตเทศบาล และพนักงานเทศบาล โดยกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า
ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่ได้บัญญัติให้เทศบาลตำบลมีหน้าที่
ต้องทำหรืออาจจัดทำให้มีการดำเนินการโครงการประกันชีวิตแบบอุบัติเหตุ(วินาศภัย) ให้แก่ประชาชนในเขต
เทศบาล รวมทั้งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีระบบบริการสาธารณะแก่ประชาชน
ในท้องถิ่นโดยให้มีการจัดทำประกันภัยหรือประกันชีวิต ดังนั้น เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้
จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้ศึกษาการตอบข้อหารือดังกล่าวและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
พื้นที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนกร อังจิตรไพศาล)

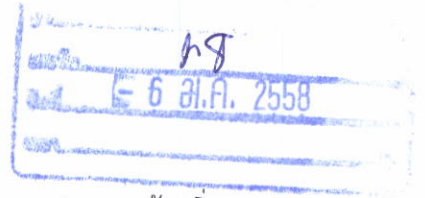
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
โทร.๐- ๕๕๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๑๓
โทรสาร ๐- ๕๕๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๒๕

out yuen

7/58 ๗๖. 7 ๓๓. 58

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๒๕ ๒๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดลำพูน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๘๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาและให้ความเห็นตามข้อหารือของจังหวัดลำพูน
เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
กรณีที่เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ได้ทำการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นค่าใช้จ่าย
ตามโครงการประกันชีวิต แบบอุบัติเหตุ (วินาศภัย) ให้กับประชาชน ผู้นำชุมชน ในเขตเทศบาล และพนักงาน
เทศบาล รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาและให้ความเห็น
ในเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ
ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการตามอำนาจ
หน้าที่ของตน จึงขอส่งความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามอำนาจ
หน้าที่ต่อไป พร้อมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ คุชยัณีน)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๙๙๓๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดลำพูน ที่ ลพ ๐๐๒๓.๔/๙๕๓๘ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดลำพูนได้ขอทราบผลการพิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ของเทศบาล กรณีที่เทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ได้ดำเนินการและทำการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการประกันชีวิต แบบอุบัติเหตุ (วินาศภัย) ให้กับประชาชนผู้นำชุมชน ในเขตเทศบาล และพนักงานเทศบาลตำบลทุ่งหัวช้าง รวม ๑,๗๘๕ ราย เป็นเงิน ๒๐๖,๓๖๗ บาท ซึ่งจังหวัดลำพูนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การตั้งงบประมาณและเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการประกันชีวิตแบบอุบัติเหตุ (วินาศภัย) ให้แก่ประชาชนทุกคนในเขตเทศบาลดังกล่าวไม่น่ากระทำได้ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ (๑๐) ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ในการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การเบิกจ่ายเงินตามโครงการดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นการดำเนินการที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ประชาชน ผู้นำชุมชน และแก่พนักงานเทศบาลทุกคนอย่างทั่วถึงก็ตาม แต่มิใช่บริการสาธารณะ เพราะเหตุว่าโครงการประกันชีวิตดังกล่าวจะเกิดประโยชน์เฉพาะแก่ผู้เอาประกันแต่ละคน หากมีการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงด้วยอุบัติเหตุเท่านั้น จึงไม่เข้าข่ายตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จังหวัดลำพูนจึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๐ ได้กำหนดถึงหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล และมาตรา ๕๑ ได้กำหนดถึงกิจการใดๆ ที่เทศบาลตำบลอาจจัดทำในเขตเทศบาลได้ ซึ่งไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ดังกล่าวได้บัญญัติให้เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำหรืออาจจัดทำได้โดยสามารถจัดให้มีการดำเนินการโครงการประกันชีวิต แบบอุบัติเหตุ (วินาศภัย) ให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาล และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ต่างๆ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ตามมาตรา ๑๖ ก็มีได้บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดให้มีระบบบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นโดยการจัดให้มีการจัดทำประกันภัยหรือประกันชีวิตด้วย

/การประกันภัย...

การประกันภัยและการประกันชีวิตนั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๖๑ กำหนดว่า อันว่าสัญญาประกันภัยนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่ง ให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้น หรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคต ดังได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่ง ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัยให้ และมาตรา ๘๖๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้รับประกันภัย” หมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ “ผู้เอาประกันภัย” หมายความว่า คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย “ผู้รับประกันภัย” หมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับ ค่าสินไหมทดแทน หรือรับจำนวนเงินใช้ให้ และมาตรา ๘๖๓ ได้กำหนดว่า อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่าย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการประกันชีวิตไว้ กล่าวคือ มาตรา ๘๘๙ กำหนดว่า ในสัญญาประกันชีวิตนั้น การใช้จำนวนเงินยอมาคัยความทรงชีพ หรือมรณะของบุคคลคนหนึ่ง และมาตรา ๘๙๐ กำหนดว่า จำนวนเงินอันจะพึงใช้นั้นจะชำระเป็นเงินจำนวนเดียว หรือเป็นเงินรายปีก็ได้ สุดแล้วแต่จะตกลงกันระหว่างคู่สัญญา ดังนั้น การทำสัญญาประกันภัยหรือประกันชีวิตจึงเป็นนิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาของบุคคลสองฝ่าย โดยบุคคลฝ่ายหนึ่งคือผู้รับประกันภัยตกลงที่จะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งคือผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย หากมีวินาศภัย หรือเหตุอย่างอื่น ขึ้นในอนาคต โดยบุคคลฝ่ายที่ได้รับชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนจะต้องส่งเงินที่เรียกว่าเบี้ยประกันภัยให้ ส่วนการประกันชีวิตนั้นเป็นสัญญาประกันภัยโดยการใช้เงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามสัญญา โดยอาศัยความทรงชีพ หรือมรณะของบุคคลหนึ่ง การทำประกันภัยหรือประกันชีวิตของบุคคลใดๆ จึงเป็นเรื่องที่ บุคคลนั้นตกลงกันเพื่อทำนิติกรรมดังกล่าวตามความต้องการและความพร้อมของตนที่จะผูกพันตามสัญญา ประกันภัยหรือประกันชีวิตนั้นเพื่อประโยชน์ของตน มิใช่หน้าที่ของเทศบาลตามที่กฎหมายบัญญัติที่จะไป ทำประกันภัยหรือประกันชีวิตให้แก่บุคคลใดๆ กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของ จังหวัดลำพูน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖